

Kranten schrijven over de komst van burgemeester Schuller

[Nieuw Utrechts Nieuwsblad, 29 mei 1948:] *'Maartensdijk begroet zijn burgemeester. Op initiatief van de Oranjevereniging Maartensdijk en Groenekan zal de heer Mr. H.H. Schuller of waardige wijze worden ingehaald. Nadat de burgemeester bij de grens der gemeente met zijn familie door het dagelijks bestuur is verwelkomd, wordt gereden naar Groenekan Bij café Beyloo zal de heer Brouwers namens de Oranjevereniging Groenekan de burgemeester en zijn familie begroeten, terwijl door een vertegenwoordiger der Groenekanse jeugd aan mevr. Schuller bloemen zullen worden aangeboden. Onder begeleiding van een erewacht zal de toch verder in open rijtuigen worden voortgezet. Bij de Achterwetering zal de heer J. A. van Beeck Calkoen namens de Oranjevereniging Maartensdijk de burgemeester met zijn familie verwelkomen. Met de daar opgestelde muziekvereniging Kunst en Genoegen en de tamboers en de tambour-maitre van de mondaccordeonvereniging Concordia zal worden gemarcheerd naar het gemeentehuis Vóór het gemeentehuis zullen de leden van de Maartensdijkse vrijwillige brandweer een erewacht vormen. Een groep schoolkinderen zal onder leiding van de heer C. Stoffels s een speciaal voor deze gelegenheid samengesteld welkomstlied zingen. namens de Maartensdijkse jeugd zal ook hier de aanbieding van bloemen aan mevr. Schuller plaats vinden. Tot slot wordt gezamenlijk het Wilhelmus gezongen. Hierna zal om drie uur de installatie van de burgemeester volgen die alleen voor genodigden toegankelijk is wegens de geringe plaatsruimte. Na deze plechtigheid zal aan de ingezetenen gelegenheid worden gegeven met de burgemeester en zijn echtgenote kennis te maken. Zij die als ruiter willen meerijden. kunnen zich aanmelden [...] Alle ingezetenen worden verzocht te vlaggen.'*

Het werd een groot feest met vele deelnemers. In het Nieuw Utrechts Dagblad van 5 juni 1948 lezen we:

'Dat de installatie van Maartensdijk's nieuwe eerste burger, mr. H. H. Schuller, zo rustig verliep mag waarlijk een wonder heten, want de bescheiden raadzaal moest een stroom belangstellenden opnemen zó groot, dat de 'organiserende' ambtenaren wel even verbleek ten toen zij de stoet de trappen zagen bestijgen. Maar met geduld en nog meer met begrip lukte wat lukken moest, niemand behoefde teleurgesteld te worden, al zaten raadsleden, burgemeester, wethouders, ambtenaren, vrienden en genodigden mannetje aan mannetje, al kon geen stoel ook maar een centimeter worden verschoven. [...] Uiterst links en uiterst rechts en al wat zich daartussen beweegt waren het eens: in gloeiende, hartelijke bewoordingen uitten zij hun vreugde over de komst van de heer Schuller Hun conclusie luidde algemeen: „Burgemeester, welkom hier! Politieke geschillen moeten er zijn; die brengen leven inde brouwerij Maar laat die verscheidenheid nooit leiden tot onenigheid, tot haat, tot tegenwerking. Laten vrij allen samenwerken in een goede verstandhouding, in het belang van Maartensdijk.” Nee, werkelijk, de raad overtrof zich zelf. In zijn feeststemming kon één der leden uitroepen: “Burgervader, gij zijt gekomen als een Sinterklaascadeautje, want vol verwachting klopt ons hart ...” En een ander betoogde: “Burgemeester, voer een welvaarts politiek in het belang der gemeente en op mijn steun kunt ge rekenen!”

De nieuwe burgemeester werd in het toen nog bij Maartensdijk horende Tuindorp even feestelijk en enthousiast ontvangen. De annexatie van Tuindorp door Utrecht hing overigens al in de lucht. We lezen in het Nieuw Utrechts Dagblad van 4 juni 1948:

'„Ik beloof U, meneer C. G. Bekkering, dat ik de kaars, die U mij geschonken hebt, zal aansteken zodra de tol opgeheven is”, zei vanmiddag de nieuwe burgemeester van Maartensdijk, de heer H. H. Schuller, toen hij aan de rand van Tuindorp door de voorzitter van de vereniging „Tuindorps Belang” namens alle Tuindorpers verwelkomd was. Aan vrijwel alle huizen van de prof. dr. Magnuslaan hingen de vlaggen uit, in het midden van de straat, aan een statige stok, de vlag van „Tuindorps Belang”. Rond die vlag tientallen buurtgenoten, die uitkeken naar de auto van hun nieuwe burgervader, die van Sint Maartensdijk naar Maartensdijk kwam gereden. Om even over tweeën zwenkte een stoet auto's de straat in, inde voorste officiële personen uit Maartensdijk, in de derde burgemeester Schuller met zijn vrouw. Enkele ogenblikken van spanning, de burgemeestersauto moest even doorrijden, toen ging het portier open en de heer Schuller stapte uit, gevolgd door zijn echtgenote. De nieuwe burgemeester is een veertiger met een vriendelijk gezicht. Zijn grijzende haren vormen een contrast met zijn jeugdig gelaat. Mevrouw Schuller is blond en blozend. Toen beiden op de stoep stonden, trad de kleine Mimi Spijksma naar voren, zij bood mevrouw Schuller met een zacht: „Alstublieft, mevrouw”, een corsage met een orchidee er in aan. Daarna sprak de heer C. G. Bekkering. Hij herinnerde de heer Schuller aan het verovende obstakel, dat nog steeds Maartensdijk in zekere zin berucht maakt en schonk de burgemeester een prachtig zilveren vulpotlood met inscriptie en een zilveren kaarsstandaard met een gothische kaars er in. Hij wilde met deze geschenken uitdrukken, dat, hoewel Tuindorp vrij ver van de gemeente Maartensdijk ligt, de Tuindorpers hopen dat de burgemeester steeds aan hen zal denken. Burgemeester Schuller dankte voor de fraaie cadeaux. Het eerste levensteken dat hij van de Maartensdijkers kreeg was een telegram van de Tuindorpers. „Wilt U daarmee uitdrukken, dat U een eigen, maar onafscheidelijk deel van Maartensdijk zijt?”, vroeg de heer Schuller lachend. „Overigens hoop ik, dat Tuindorp een deel blijft, en een goed deel”. Aan het slot van zijn speechje riep hij driemaal: „Leve Tuindorp”, en de omstanders juichten vrolijk mee.'